

TER OVERDENKING.... door O. Vossema

Onesimus, de nuttige!?

Filemon was een welgestelde gelovige die in Kolosse (Turkije) woonde. Hij was een gelovige en er was zelfs een groep gelovigen bij hem thuis. Filemon had personeel en één ervan heette Onesimus en dat betekent: De nuttige.

Ieder Paulus schrijft Filemon een brief vanuit de gevangenis in Rome, want er was iets bijzonders gebeurd. Deze slaaf van Filemon was weggelopen en helemaal vanuit Turkije via Griekenland naar Italië gereisd/ gelopen/ gelift/ gevaren en had daar Paulus gevonden die in zijn eigen gehuurde woning gevangen werd gehouden met een soldaat voor de deur. Dat was een hele prestatie van Onesimus, want we praten hier over ruim 1500 km.

Maar die ‘nuttige’ was zeker niet nuttig meer, maar onnut en een verliespost op de investering van Filemon. Wat moet Onesimus bezielt hebben om er stiekem tussen uit te knippen om zo’n enorme tocht te ondernemen, vroeg ik me af. En in dat gigantisch grote Rome vindt hij nota bene de vriend van zijn baas: Paulus. Dat is onvoorstelbaar en uniek, en toch is het zo, want Gods Woord leert het. Paulus noemt Filemon in zijn brief aan hem een ‘geliefde en een

medearbeider’. Er is een duidelijke reden voor deze brief, want Paulus heeft aan Filemon te melden dat de weggelopen Onesimus terecht is en bij hem is in Rome. Maar er is iets veel belangrijkers gebeurd: Onesimus is een gelovige geworden. Dat hiervan de gevolgen enorm zijn wordt duidelijk in deze brief. Onesimus wordt teruggestuurd naar zijn oude baas en Paulus vraagt vriendelijk of Filemon hem weer aan wil nemen. Vers 12: “Neem dan hem, met wie ik innig verbonden ben, weer aan”. In de verzen 13-16 wordt duidelijk hoe de verhoudingen liggen.

Paulus had Onesimus graag bij zich willen houden, maar wil niets ondernemen zonder de goedkeuring van Filemon. Deze slaaf moet dus nu die hele lange reis opnieuw ondernemen en zijn baas, die hij ontvlucht was, weer onder ogen komen. Dat is wel weer een dingetje, maar hij ging nu niet alleen. Hij was

een gelovige geworden en had dus nu hulp van boven.
De woorden door Paulus beschreven in vers 16 spreken boekdelen: “niet meer als slaaf maar als meer dan een slaaf, namelijk een geliefde broeder”.
Vers 18: “En als hij u in iets onrecht heeft aangedaan heeft of iets schuldig is, breng dat mij in rekening”. In deze verzen wordt toch wel duidelijk wat de overdrachtelijke betekenis van deze hele gebeurtenis is. Want ieder mens die tot geloof

komt, wordt weer teruggegeven aan de rechtmatige Eigenaar en dat is de Heere God. Dan wordt een nutteloze ongelovige wél nuttig en kan de Heere God ook deze gelovige inzetten voor Zijn doel.
Prachtig om dit verband erin te zien en je af te vragen of jij je ook beschikbaar stelt voor de Heere God en Hem niet voor de voeten loopt. Daar mag iedere gelovige zich best eens afvragen dacht ik zo maar. houden!

